

עפ"ת 27302/01/14 - דורון לוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 27302-01-14 לוי נ' מדינת ישראל
ת.ז. תת"ע 4856-11-12
029431681
30 ינואר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
דורון לוי
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד קריביצקי

ב"כ המשיבה - עו"ד מור

המערער

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

בראשיתם של הליכים הוגש כתב אישום נגד אחר בשם לוי גנאל, שנשפט בהעדרו בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת 134 קמ"ש במקום 90 בדרך בין-עירונית על עבירה שנעברה ביום 7.9.2012.

פסק דין זה בוטל בערעור בהסכמה. התיק הוחזר לבית משפט קמא, זהותו של הנאשם שונתה, ובמקום לוי גנאל בא נאשם, המערער הנוכחי לוי דורון, אשר הורשע על פי הודאתו בנוכחותו.

במסגרת הטעונוים לעונש עמדה התביעה בפני בית משפט קמא על חומרת העבירה, אמרה לבית משפט קמא מבלי שהציגה את גיליון הרשעות הקודמות כי לחובתו 28 הרשעות קודמות ו-4 עבירות קודמות של נהיגה במהירות מופרזת.

ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש אמר כי הוא לא יודע באיזה עבירות מדובר, יכול להיות שזה ישן, טען שהמהירות נושקת

לברירת קנס, והצביע על נסיבות אישיות של המערער, שהוא אב לילדים ונהג מונית. ב"כ המערער טען כי יש לגזור עונש במקרה זה כפי שנגזר על הנאשם הקודם לוי גנאל.

ואכן, בעניינו של לוי גנאל שנשפט בהיעדרו כאמור, שם טען התובע שמדובר בנהג שלחובתו "עבירות חוזרות", ובית משפט אז גזר את דינו של לוי גנאל לקנס של 2,000 ₪ ופסילה מותנית של 6 חודשים למשך שנתיים.

במקרה שבפנינו גזר בית משפט קמא על אותה עבירה, ומטבע הדברים בנסיבות דומות, עונש של פסילה בפועל ל-30 ימים, קנס של 1,200 ₪ ופסילה מותנית.

הערעור הוא על רכיב הפסילה בפועל שבגזר הדין הנוכחי. בא כוח המערער טוען הן נגד העובדה שבית משפט קמא גזר את הדין והביא בחשבון את עברו התעבורתי של המערער למרות שגיליון לא נמסר בפניו, והן נגד השוני המפליג לטעמו בגזר הדין לחובתו של המערער הנוכחי בכך שעליו הוטלה פסילה בפועל.

יש קושי, כך הינני מסכים, שבית משפט גוזר דינו של אדם מבלי שגיליון ההרשעות הקודמות מוגש לו והוא מתחשב בעבר התעבורתי אף שיש מחלוקת באשר למהותו בפי הסנגור. הינני גם סובר שמבחינת מראית פני הצדק יש קושי לגזור שני עונשים שונים במידה ניכרת במהותם על שני נאשמים שלשניהם יש עבירות חוזרות של נהיגה במהירות מופרזת, והעבירה המיוחסת להם היא אותה העבירה.

כן, יש קושי בגזר הדין נשוא הערעור, שאין הוא עושה שימוש בתיקון 113 לחוק העונשין תשל"ז 1977, ורק אפנה את בית משפט קמא להחלטתו של בית המשפט העליון זה מקרוב מיום 22.1.2014 ע"פ 6461/11 אחמד יאסין נ' מדינת ישראל, פסקה 10 לפסק הדין.

יחד עם זאת, במסגרת הערעור הנוכחי הוצגו והוגשו לי גיליון הרשעותיו הקודמות של המערער, ואכן לחובתו של המערער, המחזיק רישיון נהיגה משנת 1990, 28 הרשעות קודמות. לחובתו 4 הרשעות קודמות בעבירה של מהירות מופרזת, ביניהן שתי עבירות שנעברו בשנת 2010, כלומר זה מקרוב. כן לחובתו הרשעות בעבירות בטיחותיות נוספות.

עם כל הקשיים שעליהם הצבעתי, עסקינן בנהיגה במהירות גבוהה מאוד ומעבר למותר, מהירות של 134 קמ"ש, כלומר 44 קמ"ש יותר מהמותר. נהיגה שללא ספק מי שמבצע אותה עושה זאת תוך מודעות להתנהגותו.

מלחמה יש לאסור על הנוהגים במהירויות כאלה שיש בהן סיכון ממשי לחיי אדם, הן כלל לעוברי הדרך, הן לנהג עצמו, בוודאי שעסקינן בנהג רכב ציבורי, נהג מונית, הדבר לא יסולח.

בנסיבות כפי שתוארו לעיל הנני סובר שמתחם הענישה ההולם הינו מתחם ענישה המחזיק בחובו פסילה בפועל שבין שבועיים ימים ל-6 חודשים, אך בשל הקשיים עליהם עמדתי בנסיבות מקרה זה, ובעיקר השוני בין שני גזרי הדין על אותה

עבירה, הנני מוצא להפחית מהפסילה בפועל בנסיבות, ובמקום 30 ימים יישא המערער 21 ימי פסילה בפועל, שראשיתם במועד שקבע בית משפט קמא, 2.3.2014. יתר רכיבי גזר הדין יעמדו בעינם.

ניתנה והודעה היום כ"ט שבט תשע"ד, 30/01/2014 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי אור ברזק